

Da bismo lakše svatili i razumeli ovaj pojam, neophodno je reći nekoliko reči o didaktičkim principima. To su osnovna, opšta i obavezna načela kojima se nastavnik rukovodi pri planiranju, izvođenju i rukovodjenju nastavnog procesa. Oni su opšti zahtevi i nužni su, obavezni, stalno se produbljuju i obogaćuju novim sadržajima. Ne postoje didaktički principi za sva vremena, neki su se u prošlosti izgubili a neki tek nastaju. Postoji veliki broj didaktičkih principa (očiglednosti, sistematičnosti, ekonomičnosti, naučnosti...) i svi oni uzajamno deluju. Ne može se jedan do njih posmatrati samostalno, bez razmatranja njegovog jedinstva sa nekim drugim i tako redom.

Princip individualizacije nastave

U svojim počecima, nastava je bila organizovana po principu „jedan učenik-jedan učitelj“ vremenom je uvedena kolektivna nastava i razredno-časovni sistem koji je imao dosta prednosti u odnosu na prethodne. Po ovom sistemu, učenici koji su rođeni iste godine, svrstavaju se u isti razred. Polazi se od pretpostavke da su oni na istom psihičkom i fizičkom nivou. Međutim savremena istraživanja pedagogije i psihologije su dokazala da učenici iste dobi mogu imati potpuno različite psihičke, fizičke, intelektualne i druge sposobnosti.

Savke školske godine razredi se formiraju tako da u njima odnos učenika bude 50% prosečnih, 25% ispod proseka i 25% iznad proseka. Sama nastava je prilagođena prosečnom učeniku dok se od ostalih 50% očekuje da se prilagode nastavi. Nekima od njih će tempo rada biti prebrz, zadaci preteški i neće stizati da svoje obaveze završe na vreme. Drugima će tempo biti prespor pa će se dosađivati na časovima. Na taj način može doći do demoralisanja i lošijeg uspeha učenika.

Princip individualizacije se teži ka rešenju ovog problema. Zalaže se za diferencijaciju nastave prema individualnim sposobnostima učenika.

Razlike među učenicima

mogu biti razne:

Razlike u telesnim svojstvima: već pri najpovršnijem posmatranju učenika istog razreda, lako je uvideti da se u njemu nalaze fizički nejednako razvijeni učenici. Neki su znatno viši, dok su drugi mnogo niži.

Rezultati mnogih istraživanja pokazuju da se razlike u težini i visini s uzrastom povećavaju, da bi u četrnjestoj godini dostigli kulminaciju. Takođe ima učenika koji slabije vide ili čuju. Neophodno je nastavu prilagoditi potrebama ovakvih učenika. Najbolje rešenje za to je prilagođen raspored sedenja. Poznata je činjenica da bi niži učenici trebalo da sede u prvim klupama, bliže tabli a viši u poslednjim kako bi svako bio u mogućnosti da što bolje prati nastavu. Raspored sedenja treba da zadovolji i potrebe učenicima sa oštećenim vidom i sluhom. Ove razlike treba imati na umu i kada je organizacija fizičke kulture u pitanju. Za razliku od fizičkih, razlike u mentalnim sposobnostima nije tako lako uočiti. Fizičke možemo uočiti i golim okom dok mentalne nisu nepostedno uočive. Najpotpuniji podaci o veličini ovih razlika su dala intezivna istraživanja i proučavanja mentalnog razvoja. Ova istraživanja su pokazala da se sva deca razvijaju veoma različitom brzinom, što dovodi do velikih individualnih razlika među njima. Treba napomenuti da se ove razlike povećavaju sa uzrastom.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com